

TKP'nin SESİ Yazdırma Servisi

9.5.1983

--- ~~Wafıq~~ D.D., "Yazdırma Servisi'mizin bu aksamki yayınla-
rında, TKP-MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın radyomuzda
yaptığı 1 Mayıs 1983 konuşmasını yazdırmaya başlıyoruz.

--- D.D., TKP-MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın, Radyomuzda
yaptığı 1 Mayıs 1983 konuşmasını, Yazdırma Servisimizin yarınki
yayınlarında, yani saat 21, 23 ve sıfır bir yayınlarında yazdırmaya
devam edeceğiz. Duyururuz.

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAPRASTIRMA AKFİ

9.5-15.5.83

TKP'nin SESİ "Yazdırma Servisi-Parti Yaşamı:

TKP MK Genel Sekreteri Hidar Kutlu yoldaşın Radyomuzda yaptığı
1 Mayıs 1983 konuşması "Yazdırma Servisimizin şu yayınlarında yazdırıldı:

- 9.5.1983
- 10.5.1983
- 11. 5.1983
- 12.5.1983
- 13.5.1983 ve
- 15.5.1983.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

TKP'nin SESİ Yazdırma Servisi

9.5.1983

Başkan D.D., "Yazdırma Servisi"imizin bu akşamki yayınlarında, TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın radyomuzda yaptığı 1 Mayıs 1983 konuşmasını yazdırmaya başlıyoruz.

D.D., TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın, Radyomuzda yaptığı 1 Mayıs 1983 konuşmasını, Yazdırma Servisimizin yarınki yayınlarında, yeni saat 21,25 ve sonra bir yayınlarında yazdırmaya devam edeceğiz. Duyururuz.

TÜRKİYE SOSYAL TARAKKATÇI DAVAKİ
TÜRKİYE SOSYAL TARAKKATÇI DAVAKİ

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ GENEL SEKRETERİ HAYDAR KUTLU YOLDAŞIN
"TKP'nin Sesi" RADYOSUNDA YAPTIĞI 1 MAYIS 1983 KONUŞMASI

9.5.83

Değerli yoldaşlar, işçi arkadaşlar, genç dostlar,

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi adına, uluslararası işçi sınıfının birlik, dayanışma ve savaş günü olarak kutladığımız 1 Mayıs'ta, hepinizi selâmlarım. Gerçi, bugün, işçiler, 1976,1977, 1978 ve 1979 yıllarında olduğu gibi 1 Mayıs meydanlarında, barış ve ilerleme sloganlarını gür sesleriyle haykıramıyor. Ama böyle de olsa, işçiler, emekçiler, gençler, öbek öbek kır gezilerinde, dost ziyaretlerinde 1 Mayıs'ı yine de kutluyorlar, şurada ya da burada gizlice dağıtılan bildiriler, küçük el çağrıları, 1 Mayıs ateşinin sönmediğini, onu kimsenin söndüremeyeceğini gösteriyor.

Generaller, kendilerini ne denli güçlü göstermek isterlerse istesinler, onlar, yine 1 Mayıs gününde telâş içindeler. Günlere beri, özellikle işçi semtlerinde, gecekondu bölgelerinde, üniversite-lerde açık ya da örtülü önlem üstüne önlem alıyorlar. Demek ki, 1 Mayıs'a yasak koymakla, onu işçi sınıfının bilincinden kazıyamayacaklarını generaller de biliyorlar.

TKP MK Plenumu bildiğiniz gibi Nisan ayında toplandı. Plenum bir kez daha şu gerçeğin altını çizdi: Günümüzün en temel, ertelenmez görevi, nükleer bir dünya savaşını önlemek, bu amaçla nükleer silâhlar- da karşılıklı, eşitlik, eşit güvenlik temelinde indirim yapmak, giderek tam silâhsızlanmayı sağlamak, yumuşamayı perçinlemektir. Özellikle Batı Avrupa'ya yeni atom roketlerinin yerleştirilmesini önlemek ivedi bir görevdir. Bu önlenemezse, dünyada yeni bir silâhlanma turu başlayacak, bu ise tüm devletlerarası ilişkileri kötüleştirecek, en kötüsü, nükleer savaş tehlikesi ciddi olarak artacaktır.

İktidardaki generaller, nükleer bir savaşın ne demek olduğunu ve

Türkiye'nin ne gibi büyük tehlikelerle karşı karşıya olduğunu, ABD'nin başlatacağı bir nükleer savaşta, Türkiye'nin daha ilk saatlerde nükleer bir cehenneme döneceğini çok iyi bilirler. Bununla birlikte, onlar, halkımızdan bu büyük tehlikeyi ısrarla gizliyor, üstelik NATO'nun saldırgan plânlarına onay veriyorlar.

Belli ki, Cunta, barış savaşının yığınları sarmasından korkuyor. Amerikancılığı ile tanınan bir gazeteci, geçenlerde bu korkuyu pek iyi dile getirdi. Ona göre, barışla başlayanların nerelere gideceği pek belli olmaz. Bu yazara bakılırsa, barış iyi bir şey, ama, sonucu belli olmayacağına göre halk onun uğrunda savaşmamalı, hatta bu konuda pek fazla konuşulmamalı. Biz onlara şöyle diyoruz: Barış savaşının nasıl sonuçlar doğuracağını kestirmek belki zor olabilir. Ama, eğer onun uğrunda savaşılmazsa sonucun ne olacağı şimdiden bellidir. Yok olmak istemeyen barış için savaşmalıdır. Azıllı antikomünist ve ABD emperyalizminin uşağı çevreler, barış savaşından böylesine korkarken, kimi sol gurupların barış savaşını neredeyse küçümsemelerini anlamak güçtür. Buradaki yanlış, Türk işbirlikçi sınıflarının ve generallerin gücünü aşırı abartmaktan kaynaklanıyor. Gerçekte istikrarsızlık içinde bocalayan bu güçler, eğer Vaşington'un ve NATO'nun açık desteği olmasaydı, halkın üzerinde böylesine barbarca baskılara cesaret edemezlerdi.

İnsanlığın karşı karşıya olduğu bu tehlikenin kaynağı ve suçlu emperyalizm ve özellikle ABD emperyalist ^{zminin} yönetici çevreleridir. Savaş ve silâhlanmadan iki sistemi aynı derecede sorumlu tutan görüşlerle partimiz hiç bir şekilde bağdaşmıyor. ABD yönetimi kendisine yöneltilen tüm önerileri geri çevirmekte, saldırgan politikada ayak diremekte, yaklaşık olarak oluş^{muş} askersel-stratejik dengeyi kendi yararına değiştirmek istemektedir. Reagan'ın sözde "sıfır çözüm" önerisi de, şimdi uydurulan "ara çözüm" önerisi de Sovyetler Birliği ne karşı askersel üstünlük elde etme amacı taşıyor. Biz, Yuriy

Andropov yoldaşın bir kez daha açıklıkla yinelediği Sovyetler Birliği'nin barış önerilerini destekliyoruz. Özellikle NATO ve Varşova bloku ülkelerinin karşılıklı saldırmazlık anlaşması yapma önerisine Türkiye'nin derhal olumlu yanıt vermesini istiyoruz. Türkiye'yi bir atom savaşının yıkımından koruyacak biricik yol bu önerilerin uygulanması yoludur.

Barışın savunulması uğrındaki savaşın somut başarıya ulaşması cunt~~ka~~ yönetimi üzerinde sert bir baskı kurmayı gerektiriyor. Koşullar, generallerin diktatörlük rejimine hemen şimdi son vermeye elvermese bile, her araçla onun Amerikan emperyalizminden yana politikasını yenilgiye uğratmak olanaklı ve zorunludur. Bu amaca, barış yanlısı güçlerin ortak çabalarıyla ulaşılabilir. Biz barış yanlısı güçlerin hareketinde koşulsuz yer almaya hazırız.

Önümüzdeki Haziran ayındaki,

"Barış ve Yaşam için, Nükleer Savaş Karşı"

Prag Asamblesi,

10.5.83
ülkümüzde de barış savaşının yükselmesine önemli bir katkıda bulunabilir. TKP, bu büyük foruma, ülkemizdeki barış güçlerinin en geniş katılımı için elinden geleni yapacak, onlarla ortak sesimizi yükseltmek için çalışacaktır.

Türkiye ABD emperyalizminin planlarında, stratejik bir yer tutuyor. O nedenle, özellikle Reagan yönetimi ile birlikte ülkemiz üstündeki baskılar olağanüstü yoğunlaştı. Bu baskılar, 12 Eylül gericiliği dönemi boyunca çok tehlikeli sonuçlar vermeye başladı. Generaller, ulusal bağımsızlığımızla bağdaşmayan bir dizi gizli anlaşmalar ve pazarlıklarla, ABD'nin pek çok isteğini kabul ettiler. Generaller Vaşingtonla yaptıkları göstermelik ve gülünç pazarlık, şu temele dayanıyor: Türkiye Amerikan nükleer silahlarını konumlandırma olanağı da içinde, Çevik Kuvvetler için Türkiye topraklarında ABD'ye yeni üs kolaylıkları sağlayacak, dahası gerektiğinde, Türk Silahlı Kuvvetlerini Basra Körfezi bölgesinde kullanmasına izin verecek, buna karşılık, ABD de, Türkiye'yi, Yunanistan'a karşı askerî üstünlük

sağlayacak ölçüde silahlandırarak...Gerçi, ABD, henüz Yunanistan'a karşı askeri üstünlük sağlayacak ölçüde Türkiye'ye kredi vermemiştir, ama, Vaşington'un ulusal bağımsızlığımızla ve güvenliğimizle bağdaşmayan isteklerine Türkiye çoktan boyun eğmiştir. Şimdi ABD, Türkiye'de elde ettiği yeni olanakların yanı sıra, Yunanistan'da tehlikeye düşen konumlarını da elde tutmak için manevralar yapıyor.

Burada açık olan gerçek şudur: Türk-Yunan anlaşmazlığı, ABD'ye, iki ülke arasında sürekli manevra yapma ve ağırlığını bir ondan, bir bundan yana koyarak, her iki ülkeye hegemonyacı amaçlarını dayatma olanağı veriyor. O nedenle, Pentagon ülkelerimiz arasındaki anlaşmazlıkları körüklüyor. Görülüyor ki, Türk-Yunan anlaşmazlığını barışçı yollarla, NATO karışması dışında gidermek, bunun yanı sıra Kıbrıs sorununun çözümüne yanaşmak, ABD'nin oyununu bozacak olan tek çıkış yoludur.

İkinci gerçek şudur: ABD Temsilciler Meclisi Alt Komisyonu, önceleri "Sovyet Tehdidi altında" diye korkutulan Türkiye'ye, askeri kredide kısıntı yaptığına göre, bu yalana bizzat ABD'nin inanmadığı ortaya çıkıyor. Açıktır ki o, bu yalana maske yapıyor.

Üçüncüsü, Türkiye'nin izlediği ulusal savunma anlayışının çarpıklığıdır. Türkiye'nin ulusal savunması, Pentagon'a, ABD Kongresine bağımlı kaldıkça, bu hem ulusal bağımsızlığın savunulmasına ters düşüyor, hem de Türkiye'yi ABD emperyalizminin saldırgan politikasına da onursuz bir araç durumuna getiriyor.

Bütün bu olgulardan hareket eden partimiz, 24 Nisan 1983 günlü Merkez Komitesi açıklamasında, somut bir çözüm yolu önerisiyle ortaya çıktı. Buna göre: TKF kredi karşılığında, ABD ile imzalanan SIA ve Mutabakat Anlaşmalarının yırtılmasını istiyor. İlk adım olarak 1976'da olduğu gibi Amerikan üslerinin çalışması durdurulmalı, Çevik ^{Kuvvetler} ve AWAKS'lar için üslerin genişletilmesine son verilmelidir. En kısa zamanda açıklanacak bir takvim gereğince tüm ikili anlaşmalar gözden geçirilmeli, ulusal egemenliğimizle bağdaş-

mayan maddeler kaldırılmalı ve tüm yabancı askeri üsler sökülmelidir. Türkiye Varşova Antlaşması ülkeleriyle NATO ülkeleri arasında saldırmazlık anlaşması önerisini desteklemelidir.

Yoldaşlar, dostlar,

Evren, Türkiye'de genel seçimlerin 6 Kasım 1983'de yapılacağını açıkladı. Türkiye demokrasiye mi geçiyor ? 12 Eylülcü gerici askersel diktatörlük dönemi sona mı eriyor ? Bu sorulara gerçeklerden biraz haberli olan hiç kimse olumlu yanıt veremez.

Cuntanın süngüleri altında yapılacak seçimlerde halk iradesini özgürce dile getiremeyecektir. Anayasa referandumu bunun en iyi kanıtıdır.

Generallerin çıkardığı siyasi partiler yasası, halkı gerçekten temsil edecek, onun çıkarlarını savunacak olan partilerin kurulmasını olanaksız kılıyor. Üstelik, siyasi parti kurma hakkı yurttaşın elinden fiilen alınmış, kimin parti kurabileceği, beş generalin kararına bırakılmıştır. Kendisine üstelik Cumhurbaşkanı diyen Evren, tiranlar gibi konuşuyor, "sakıncalı kimselere" parti kurma izni veremeyeceklerini açıklıyor. Generaller uygun gördükleri bir avuç kişinin birbirine benzeyen partiler kurmasını istiyorlar. Bu bir avuç adamın tayin edeceği kişiler de milletvekili adayı sıfatıyla 6 Kasım günü yurttaşın karşısına çıkacak, oy isteyecek... Cuntanın siyasi partilerinde de, onun çözüm ona demokrasisinde de halkın yeri yoktur, yurttaş tüm bu gelişmelerin dışında, yalnızca önüne ne sürülürse onu onaylamak zorunda bırakılmak istenmektedir. Cunta, kendisine bağımlı, uydu partilerle oluşturulacak bir parlamentonun örtüsü altında, beş yıl daha iktidarda kalmak için elinden geleni yapıyor. Bu koşullarda seçimle oluşacak parlamentonun şimdiki gülünç Danışma Meclisinden ne farkı olacaktır ?

Bu akıl almaz tuhaflikların sosyal- politik açıklaması şöyledir: Generaller, hem bugün olduğu gibi çıplak bir askeri rejim

ülkeyi yönetemezler, hem de burjuva parlamenter demokrasiye geçemez, halkın özgürlüklerini tanımayı göze alamazlar. Çünkü onlar, dış politikada ülkeyi emperyalist saldırganlığın batağına soktular, ekonomiyi IMF'nin, Dünya Bankasının yeni sömürgeci dayatmalarıyla ekonomik bunalımın süregitmesine, giderek derinleşmesine neden oldular, emekçilerin hayat koşullarını dayanılmaz ölçüde kötüleştirdiler, küçük bir azınlık dışında tüm sınıfların, katmanların durumunu sarstılar, üç yıl boyunca işkenceler, idamlar, yığinsal tutuklamalar, üniversiteden, devlet kuruluşlarına kadar her yerde sürgün ve kıyım uyguladılar, böylece hesabını ödeyemeyecekleri suçlar işlediler. Şimdi onlar, hem eski yöntemlerle iktidarı sürdürmenin yaratacağı tehlikelerden korkuyor, hem de halkın en küçük özgürlüğü, rejime karşı öldürücü bir silah olarak kullanacağından endişe ediyorlar. İşte bu nedenle cuntanın manevra olanağı dardır. Türkiye'de burjuva siyasi çevrelerinin ezici çoğunluğu bile, generallerin göstermelik demokrasiye geçiş adımlarına güven duymuyor.

Böyle de olsa, gerici rejim, kendi oynadığı oyundan da emin değildir. Evren, 6 Kasım seçimlerini şarta bağlamış, beklenmedik bir gelişme durumunda seçimlerin yapılmayacağını belirtmiştir. Öte yandan ise, uydu partilerin ezici çoğunluğa getirileceği parlamento ~~ya~~ ^{ya} bile güvenmeyen cunta, önceden sözü edilen tüm halk düşmanı yasaları da seçimlerden önce çıkarma telâşındadır.

TKP, başta Sendikalar Yasası olmak üzere, cuntanın artık bir tek yasa bile çıkarmasına izin verilmemesini istiyor.

TKP, ilkesel açıdan, kurucularına cuntanın izin vereceği siyaset partilerin cuntadan başka hiç kimseyi temsil edemeyeceği görüşündedir. Bununla birlikte, yeni partilerin her biri hakkında, onların programları, kurucuları belli olduktan sonra somut görüşlerini kamu oyuna açıklayacaktır.

TKP, cuntaya karşı açıkça savaşıyor sol partilerin dışında kalan

partileri, onların siyasal eylemden uzaklaştırılan yöneticilerini Ecevit, Demirel ve Erbakan'ı cuntanın keyfi kararlarını artık tanıtmaya, siyasi parti kurma hakkının zorbaca çiğnenmesine karşı koymaya çağırıyor. Bu duruma baskı korkusuyla sessiz kalmak, 6 Kasım günü halkın aldatılmasına yardım etmek olacaktır.

Şurası açık ki, Türkiye'de demokrasi uğrunda savaşımda kararlı adımları atma görevi, herkesden önce sol güçlere, gerçekten demokrate çevrelere düşüyor.

Partimizin kanısına göre, cuntanın seçimlerinden önce, yapılacak ilk iş, milyonlarca emekçinin gözünde, güçlü bir demokratik alternatif yaratmaktır. Hiç bir ilerici, sol, ya da sosyal demokrat parti, tek başına amacına ulaşamaz. Barış ve demokrasi güçleri ortak bir program çevresinde işbirliğini gerçekleştirebilirse, cuntanın seçim oyunuyla halkı aldatmasının önüne geçilebilir.

Bize göre bu adımla birlikte, seçimlerde nasıl bir ortak tutum alınacağını da saptamalıyız. Bizim şimdiden ilkesel olarak söyleyeceğimiz şudur: TKP, cuntanın tüm baskılarına karşın ortaya çıkacak her yasal olanağı, seçim kürsüsü de içinde, barış ve ulusal bir demokrasi programını yaymak için kullanacak, bu savaşımlı illegal çalışmayla birleştirecek ve partimizin devrimci amaçlarını yayacaktır.

TKP, seçim öncesinde, tüm ilerici güçlerin birliğine yönelik girişimleri desteklemeye hazırdır. Bizimle işbirliğine yanaşan partilere, yığın örgütlerine, tek tek kişilere ortak bir program hazırlamak için, kamuoyuna açıkladığımız "Barış ve Ulusal Demokrasi İçin" başlıklı Eylem Programımızı tartışmalarını öneriyoruz. Biz de onların görüşlerini, eylem programlarını, taleplerini incelemeye, tartışmaya hazırız.

TKP, tarafların eşitliğini, propaganda özgürlüğünü ve örgütsel bağımsızlığını koruyacağı bir Eylem birliğinin ertelenmez görev olduğu kanısındadır.

TKP bugünkü evredeki ivedi görevlerimizi eylem programında açıklamıştır.

Birincisi, TKP, Türkiye'nin dünya barışının savunulmasına katkıda bulunması için elinden gelen tüm güçle savaşıacaktır.

İkincisi, TKP, Türkiye'yi bir nükleer savaşta yok olmaktan korumak, ülkemizi ABD emperyalizminin jandarması yapma planlarını yığınların savaşıyla boşa çıkarmak için çalışacaktır.

Üçüncüsü, TKP, hangi kılığa bürünürse bürünsün, 12 Eylülcü rejime son vermek, bu rejime son verenlerin ortak hükümetini kurmak ve ulusal demokrasiyi gerçekleştirmek için tüm barış ve ulusal demokrasi güçleriyle birlikte savaşıacaktır.

Dördüncüsü, TKP, bu başlıca güncel amaçlar, ya da bunlardan herhangi birisi için birleşilebilecek herkesle işbirliği yapacaktır.

İşte TKP'nin emperyalist saldırgan politikaya ve cuntaya karşı, ülkeyi içinde bocaladığı bunalımdan çıkartmak için ortaya koyduğu ivedi program özetle böyledir. Bu programın gerçekleşmesi her şeyden önce, yığınların savaşına, onların birliğine ve örgütlülüğüne bağlı kalıyor.

Burada bir sorun üzerinde durmak yararlı olacaktır:

"Barış ve Ulusal Demokrasi " programının amaca ulaşmasında, Kürt ulusal hareketinin rolü sorunu, karmaşık bir sorundur ve aydınlatılmaya muhtaçtır. Buradaki zorluk, bazı Kürt devrimci demokrat guruplarının, kendilerine savaş alanı olarak yalnızca Türkiye'nin Kürdistan bölgesini seçmiş olmalarından kaynaklanıyor. Geniş bir eylem birliği hareketinde Türk-Kürt ilerici güçlerinin ortak yer alması böylesi pratik bir zorlukla karşı karşıya geliyor.

Bu konuda bizim görüşümüz şöyledir: Kürt ulusal demokratik hareketinin, Türkiye'deki devrimci süreçte olumlu bir rol oynaması, onun işçi sınıfıyla ve işçi sınıfının örgütleriyle sağlam bir bağlaşıklık kurmasını gerektiriyor. Bu bağlaşıklık kuşkusuz, Kürt ulusunun demokratik çıkarlarıyla uyumludur. Çünkü işçi sınıfının ve onun örgütlerinin

anın dışında, hiç bir örgüt, sınıf, ya da katman Kürt ulusal sorununu çözümüne ciddi bir katkıda bulunamaz.

Biz sorunun olumlu çözüm yolunu ortak olarak araştırmaktan yanayız. Bununla birlikte, bize göre, Kürt ulusal demokratik örgütleri, elbette bir yandan -tıpkı bizim partimiz gibi- kendi temel program amaçları için çalışırken, öte yandan da, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunan işçi sınıfıyla, TKP ve öteki işçi sınıfı örgütleriyle bağlaşıklık kurmalı; onun enternasyonalizmine güvenmeli, ve ulusal sorunda açık bir programı olmayan, hatta tersine, Türk **Şöveniz**minin bir ölçüde etkisi altında bulunan küçük burjuva ve burjuva demokratik örgütlerle barış ve demokrasi için birlikte yürümeyi göze almalıdır. Çünkü, hem işçi sınıfı için, hem de Kürt ulusal demokratik hareketi için, bugünkü evrede barış ve demokrasi yolu dışında, nihaî amaçlara ulaşmanın bir başka yolu yoktur.

Biz, onayladığımız Eylem Programı ile, Türk ve Kürt devrimci hareketlerin ortak çıkarlarını dile getirdiğimiz kanısındayız.

Değerli yoldaşlar, dostlar, arkadaşlar,

Bugüne kadar partimizin kendi dışındaki güçlere karşı tutumu üstüne çok şey söylendi, yazıldı. Birçok durumda bu iddialar büyük haksızlık olsa bile, biz yine de bize yönelen eleştirilerden öğrenmeye, bağlaşıklarımıza nasıl yaklaşmak gerektiğini, aralıksız araştırma ya çalışmalıyız. Özellikle bugün, sol, ilerici güçler arasında eylem birliği olanakları, potansiyelleri son derecede genişlemiştir.

Şimdi, tüm bu güçler, kendi konumlarını gözden geçiriyor, ve yeni koşullardaki politikalarını olgunlaştırıyor. Eğer azami bir esneklikle hareket edilirse, karşılıklı tutarlı davranış içine girilirse, ölçüsüz suçlamalar bir yana bırakılırsa, geçmiştekine benzeyen karşılıklı ön yargıların oluşması önlenabilir. Ve yapıcı bir diyalog ortamı doğabilir. Ne yazık ki, bugün bile kalıcı bir eylem birliği yolunda çok az şey yapılabilmıştır.

Geçtiğimiz ay, Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin başkentinde yapılan "Karl Marks ve günümüz: Barış ve ^{Toplumsal} İlerleme Savaşımı" konulu uluslararası konferans, yalnız içeriği bakımından değil, özel olarak da bileşimi bakımından ilerici güçler için öğretici değer taşıyor. Bu konferansda, aynı ülkede çalışan, aralarında ideolojik ya da taktik farklar olan birden çok parti ortak düşmana karşı birleşmiş olarak, dünya devrimci sürecinin geniş yelpazesinde yerlerini aldılar. Aynı türden ayrılıklar, bizim ülkemizde yalnızca ölçüsüz çatışmalara yol açarken, sözkonusu ülkelerdeki partiler, ortak savaşın sorumluluğunu duymanın iyi örneğini verdiler. Elbette ki biz komünistler, ülkemizdeki bu olumsuz tablonun değiştirilmesinde üzerimize düşen sorumluluğun bilincindeyiz. İnancımız şudur: Türkiye devrimci hareketi de kendi arasındaki dayanışmayı sağlama yeteneğini gösterebilir ve dünya devrimci sürecine kendi katkısını yapabilir.

13.5.83 Parti kadrolarımız şu başlangıç noktasını iyice kavramalıdır! Önce her türlü sübjektif engeli aşmak için biz üstümüze düşeni kararlilikla yapalım; buna rağmen hareketi bölmek, eylem birliğini balta-
lamak isteyenler çıkarsa, onlara karşı amansızca savaşalım. Partimizi yalıtılama, ilerici güçler arasındaki ilişkilere sığmayacak ölçüde karalama girişimlerine elbette göz yumamayız. Ama, komünistlerin buradan ultimatocu bir politika çıkartmaya hakları yoktur. Biz eylem birliğini kendimiz için, kendi özel çıkarlarımız için değil, hareketin ortak çıkarları için istiyoruz. Kaldı ki, ultimatocu tutuma girmek gerçekte antikomünist yalıtılama taktiğine hizmet etmekten başka bir sonuç doğurmaz. Üç yıl boyunca, birçok partiye göre, yığınlardan kopmadığımız da doğrudur. Partide skandal yaratan birkaç dönemin varlığı dışımızda, ne denli büyük yankılar uyandırırsa uyandırın, bizim üç yıl boyunca partimizin birliğini birçok partiye göre çok daha etkinlikle koruduğumuz da doğrudur. Ama, dışımızdaki güçlere tepeden bakma, onları küçümseme, deyim uygunsa, Marksizm-Leninizmi

ve Proletarya enternasyonalizmini tekeline sayma tutumu, komünistin tutumu olamaz. Marksizm-Leninizme bağlı olduğunu söyleyen bir kimse karşısında çocukça itirazlarda bulunmaktansa, bu kimsenin niçin bizimle birlikte olmadığını anlamaya çalışmak çok daha akıllıca bir iştir. Partimizle, onun işçi sınıfımızın ve uluslararası komünist hareketin sıralarındaki saygınlığıyla haklı bir gurur duyuyoruz. Ama kendini beğenmişliği de amansız düşmanı olmalıyız. Kendine güvenen devrimci boş yere övünmeyen iş yapan kişidir.

Değerli yoldaşlar,

Merkez Komitesi Plenumunda, partimizin durumunu ayrıntılı bir biçimde gözden geçirdik. Vardığımız sonuç şu gerçeği gösteriyor: 1973 yılında, Başkan Bilen yoldaşın yönetiminde açılan atılım dönemi, başlıca amaçlarına ulaşmış bulunuyor. Parti, bu tarihsel görevde Bilen yoldaşın rolünü unutmayacaktır. 1973-1980 yılları arasındaki nisbeten elverişli koşullarda elde edilen deneyim, 1980-1983 gericilik dönemi boyunca elde edilen deneyimle tamamlanmış, örgütün devamlılığı, kalıcılığına yönetimlerin sürekliliği güvence altına alınmıştır. Ana çekirdeğini komünist işçilerin oluşturduğu parti kadrolarımız Marksizm-Leninizmle silahlanmış, çetin sınavlardan geçmiştir. Böylece, parti dışında Marksizm-Leninizme yönelen kadroları toparlayarak partiyi yeniden ayağa kaldırma dönemi bu anlamda sona ermiş, şimdi, var olan parti kadrolarına, örgütlerine dayanarak, her alanda yeni bir atılıma geçmek görevi öne konmuştur.

Burada söz konusu olan görevler şunlardır:

Birincisi, aralıksız süren saldırılara karşı parti kadrolarını korumaktır. Bu görevin bir yönü, elde edilen deneylerin ışığında, partinin polise karşı ustaca savaşıyan profesyonel devrimciler örgütü olma niteliğini yükseltmektir. Legalist düşlere yer yok! Gizlilik profesyonel devrimcinin hayat tarzı olmalıdır. Kadroları korumanın ikinci yönü, gerektiği kadar illegal, mümkün olduğu kadar ~~legal~~ Legal çalışma ilkesini uygulamaktır.

İkincisi, parti saf^ılarını arındırmak ve pekiştirmek görevidir. Varsın, partimizin düşmanları, Erdal ve benzerlerinin hıyanetini dillerine dolasın ve bize karşı kullansın. Gerçekte parti, oportünist-lerden, provokatörlerden, geçici yol arkadaşlarından arındıkça güçle-nir. Özellikle savaşın keskin dönemeç aldığı koşullar, parti iç^{inde}-ki oportünistlerin sinirlerini zayıflatıyor, partiye sızan provokatörlerde ise, artık öldürücü darbeyi vurma zamanı geldi yanıl-gısını uyandırıyor. Böylece bu anti-parti elemanlar, yağmur yağınca dört yana saçılan solucanlar gibi kendilerini açığa vuruyor, gerçek yüzleriyle ortaya çıkıyor. İşte böylesi durumlarda iki cephede birden savaş olağanüstü keskinleşiyor ve partiyi gerçekten arındırmanın koşulları olgunlaşıyor. Komünistlerin bu savaşta geliş^{me}mesiyle parti sıralarının birliği gerçekten ve yıkılmazcasına pekişiyor. Yeni atılım dönemi işte bu süreci sonuçlandıracaktır. Yeni atılım dönemi, aynı zamanda, yeni kadroların, yeni güçlerin sıralarımızı güçlendir-mesiyle nitelenecektir. Çok sayıda genç işçi, öğrenci ve şaşırtıcı bir olgunluk gösteren liseli genç insan, üç yıl boyunca inanılmaz görevlerin üstesinden geldiler ve daha şimdiden genç komünistler sıfatına hak kazandılar. Tutuklamalarla boşalan sıralarımızı doldura-cak geniş bir yedek gücümüz var.

Üçüncüsü, ideolojik çalışmayı ve parti içi eğitimi yeni bir düzeye yükseltmek görevidir. Bu görev, parti sıralarının birliği, pekişmesi görevinin organik bir parçası, deyim uygunsa, onun özüdür. Şimdi parti, ideoloji cephesinde çalışan tüm yoldaşlardan, en az örgütçülerimiz, en tehlikeli alanlarda çalışan savaşçılarımız kadar cesur olmalarını istiyor. Gerçeğin gözüne bakın, yanlışlara göz yummayın, Merkez Komitesi'nin Sizi düzelteceğini unutmayın ve o nedenle yanlış yapmaktan korkmayın.

Dördüncüsü, eylem programını yaşama geçirmek görevidir. Parti aydınlar kulübü, enformasyon bürosu değil, işçi sınıfının, yığınların öncüsüdür. Partimizin eylem programını hazırlamak bir iştir, ama ^{onu}

her şeyden önce yığınlara maletmek asıl iştir. Şimdi görev, vargüçle, yığınları bu eylem programındaki amaçlara yönlendirmektir. Cuntanın uydu partilerinin programlarıyla bizim eylem programımızı yığınlar arasında sürekli karşılaştırmak, yaymak için tüm parti örgütlerimiz gerekli hazırlıkları yapmalıdırlar. Yığınlar arasında, legal yığın örgütlerinde çalışan komünistler, eylem programını, önce legal dile, sonra da kendi alanlarının diline çevirmeli tüm güçleriyle sloganlarımızı, taleplerimizi yığınların savaşında bayraklaştırmasını öğrenmelidirler. Teknik nedenlerle, izlenme, ya da tutuklamalar nedeniyle partiyle bağı kopmuş olan yoldaşlar, "nerede bir komünist varsa, parti oradadır" sloganıyla, şimdi eylem programımız temelinde yığınlar arasındaki geniş açıklama kampanyasında önemli rol oynayabilirler

Beşincisi, 1983 atılım döneminin ulaşmak istediği amaçtır. Parti yeni atılım döneminin amacına ulaştığına karar verdiği zaman, şu coşku uyandırıcı saptamayı yapabilmelidir: Şimdi, TKP'nin katılımı olmadan, Türkiye'de hiç bir politik güç, hiç bir ulusal ve sosyal sorunu çözemez. İşte ulaşılabilecek aşama budur. İşte, önümüze koyduğumuz görevler, amaçlar bunlardır.

Yoldaşlar, işçi arkadaşlar,

Şurası açık ki, üç yıllık eşine rastlanmayan ağır terör altında, işçilerin örgütleri geçici olarak zayıfladı. Politik bakımdan yeterince olgunlaşmamış emekçiler, şimdilik, sömürüye, haksızlıklara sessizce katlanmanın dışında çıkış yolu göremiyor. Türkiye işçi sınıfı, 1 Mayıs alanlarını geçici olarak, cuntanın çizmelerine terketti ve fabrikalarına, gecekondularına çekildi. Sınıf savaşının tarihi içinde, bu üç yıllık duraklama, gerileme dönemi hiç bir şeydir. Çok geçmeden sessizlik döneminin yerini açık sınıf mücadelesi alacak; işçi sınıfı ilk fırsatta yeniden alanları dolduracak, grev sirenleri yeniden ötecek ve 1 Mayıs bayrağı yeniden göndere çekilecektir. Ama bu kez işçi sınıfı, geçmişteki tüm yanlışlardan dersler çıkarmış olarak,

yalnız savaşmasını değil, yenmesini de öğrenerek üç yıllık despotizmin acısını çıkaracaktır.

Çetin ve zor gizlilik koşullarında savaşan tüm yoldaşları, zindanlarda partimizin sesini yükselten, birliğini koruyan, savaşlarını sürdüren yoldaşları, ağır işkencelere rağmen partimizin onurunu çiğnetmeyen direngen yoldaşları, dağılan parti örgütlerimizi cesaretle, beceriyle toparlamasını bilen kadrolarımızı, örgütlerimizi; üç yıldır polisin ağır saldırısı altında ayakta kalmayı başaran, saflarından ser verip sır vermeyen bir yiğit komünisti çıkaran İstanbul parti örgütlerimize , MK üyemiz Deniz yoldaşın tertemiz , yüce anısı önünde selâmlıyorum.

Yařasın partimiz Türkiye Komünist Partisi !

Yařasın Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi!

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAşTIRMA VAKFI